

<https://doi.org/10.31891/2415-7929-2026-36-9>

УДК 61:81'373.7(045)

СУПРУН Володимир

Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова
<https://orcid.org/0000-0002-5290-3493>

ФРАЗЕОЛОГІЗМИ В ПРОФЕСІЙНІЙ КОМУНІКАЦІЇ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Стаття присвячена комплексному лінгвістичному аналізу функціонування фразеологічних одиниць у професійному мовленні медичних працівників. Актуальність дослідження зумовлена специфікою медичного дискурсу, який вимагає не лише точності термінології, а й емоційної стійкості, лаконічності та емпатійності під час міжособистісної взаємодії в екстремальних умовах. У роботі зроблено спробу класифікаційного ранжування так званих медичних фразеологізмів, серед яких виокремлено латинські вислови, професійний сленг, конструкції з семантичним конструентом граничного стану людського організму тощо.

Особливу увагу приділено функціональному аспекту: вивчено, як фразеологізми сприяють економії мовних засобів, забезпечують психологічне розвантаження медичного персоналу та допомагають уникнути надмірної травматизації пацієнта через використання евфемізмів. Проаналізовано специфіку фразеологізмів як захисного механізму, що виражається через стійкі іронічні сполучення.

Встановлено, що механізм імплементації фразеологічних одиниць у професійній комунікації медичних працівників залежить від ситуативної варіативності контексту. Стратегія комунікативного контакту залежить від етапів взаємодії лікаря й пацієнта: від початку збору анамнезу до діагностики й визначення тактики лікування захворювання.

Дослідження підкреслює, що медична фразеологія є динамічною системою, яка постійно оновлюється під впливом розвитку технологій та змін у соціокультурному середовищі. Результати роботи демонструють, що володіння цим пластом лексики є важливою складовою професійної компетенції лікаря, оскільки сприяє швидкому взаєморозумінню всередині корпоративної групи. Теоретичне значення статті полягає в уточненні поняття «медичний фразеологізм», а практичне – у можливості використання матеріалів для вдосконалення культури мовлення майбутніх фахівців галузі охорони здоров'я. Обґрунтовано диференціацію фразеології для внутрішнього користування в межах професійної комунікації медичних працівників та комунікації «лікар – пацієнт», де емпатійність і психологічна сумісність стають визначальною характеристикою спілкування.

Ключові слова: фразеологізми, медична комунікація, лексика, конотація, семантика.

SUPRUN Volodymyr

National Pirogov Memorial Medical University, Vinnytsya

PHRASEOLOGISMS IN PROFESSIONAL COMMUNICATION OF MEDICAL WORKERS

The article is devoted to a comprehensive linguistic analysis of phraseological units functioning in the professional speech of healthcare professionals. The relevance of the study is determined by the specifics of medical discourse, which requires not only terminological precision but also emotional resilience, conciseness, and empathy during interpersonal interaction in extreme conditions. The paper attempts a classificatory ranking of so-called medical phraseologisms, distinguishing Latin expressions, professional slang, and constructions with a semantic constituent of the human body's limit state, among others.

Special attention is paid to the functional aspect: the study examines how phraseological units contribute to the economy of language, provide psychological relief for medical staff, and help avoid excessive patient traumatization through the use of euphemisms. The study analyzes the specifics of phraseologisms as a defense mechanism, expressed through stable ironic expressions.

It has been established that the mechanism of implementing phraseological units in the professional communication of healthcare professionals depends on the situational variability of the context. The strategy of communicative contact depends on the stages of doctor-patient interaction: from the initial medical history taking to diagnostics and determining the treatment tactics for the disease.

The study emphasizes that medical phraseology is a dynamic system, constantly updated under the influence of technological development and changes in the sociocultural environment. The results demonstrate that mastering this layer of vocabulary is an essential component of a physician's professional competence, as it facilitates rapid mutual understanding within the corporate group. The theoretical significance of the article lies in clarifying the concept of "medical phraseologism," while its practical value is found in the potential use of these materials to improve the speech culture of future healthcare professionals. The study justifies the differentiation of phraseology for internal use within professional medical communication and "doctor-patient" communication, where empathy and psychological compatibility become the defining characteristics of interaction.

Keywords: phraseologisms, medical communication, vocabulary, connotation, semantics.

Стаття надійшла до редакції / Received 17.01.2026

Прийнята до друку / Accepted 11.02.2026

Опубліковано / Published 31.03.2026

This is an Open Access article distributed under the terms of the [Creative Commons CC-BY 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)

© СУПРУН Володимир

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Сучасна медична комунікація розвивається відповідно до найновіших тенденцій у науковій галузі та соціокультурних змін, стаючи сильветкою просперування галузі й етики суспільної взаємодії. Йдеться не

лише про комунікацію в межах професійного середовища фахівців, а й про спілкування на рівні «лікар – пацієнт», де вектор емпатійності має бути спрямований на підтримку й повагу до людини, зняття тривожного стану у хворого. «З багатьох потоків комунікації, які перебувають на різних рівнях між авторитарним та пасивним підходами, найефективнішим може вважатися дорадчий, при якому проявляється найбільший інтерес до пацієнта (з точки зору задоволення результатами лікування та об'єктивної оцінки стану здоров'я)» [Боровик; 120]. Адже сила впливу слова має не менше психотерапевтичне значення, ніж медикаментозне лікування. Правильно підібрані лексеми, їх емоційне інтонування повинні надихати пацієнта на одужання, створювати позитивну психоатмосферу переконаності в подоланні хвороби. Разом з тим, відповідний гарний настрій й перебування пацієнта в комфортній комунікації з лікарем посилюють лікувальний прогрес. Тому антропоцентрична комунікативна модель має бути спрямована на використання лінгвістичних інструментів детермінації психоемоційної взаємодії й порозуміння, чому сприяє використання фразеологічних одиниць як інтенсифікатора комплаєнтності.

АНАЛІЗ ДОСЛІДЖЕНЬ ТА ПУБЛІКАЦІЙ

Сучасне українське мовознавство концентрує увагу передовсім на вивченні медичного мовлення як дискурсивну практику фахівця. Цьому аспекту присвячені праці Н.П. Литвиненко, Т.І. Горпінч, Л.Б. Шутак, О.О. Сікорської. Медична термінологія перебуває в центрі уваги В.В. Німчука, Н.В. Місник, Л.М. Сидоренко, Г.В. Навчук. Лінгвопрагматичними проблемами медичної комунікації цікавляться Г.В. Золотухін, В.О. Передрієнко та ін. Чимало напрацювань має українська лінгвістика щодо вивчення фразеології як розділу мовознавчої науки та її функціонування в мовно-стилістичному просторі. Тут треба згадати П.С. Дудика, Л.Г. Скрипник, В.Д. Ужченка, О.О. Селіванову, М.Ф. Алефіренка та ін. На жаль, і до нині на маргінесі лінгвістичних досліджень перебуває фразеологія в медичному дискурсі, що визначило наукову новизну й обумовило актуальність нашої студії.

ФОРМУЛЮВАННЯ МЕТИ СТАТТІ

Метою нашого дослідження є виявлення та систематизація корпусу фразеологічних одиниць, що функціонують у професійному мовленні медичних працівників, а також з'ясувати їхню роль у формуванні мовної картини світу медика.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

«Особливий семантичний простір медичного дискурсу виник завдяки специфіці структурної організації інституту медицини та формується в свідомості учасників комунікації в результаті стереотипів поведінки на різних рівнях» [Литвиненко, 150]. Комунікативні виклики сьогодення детермінують розширення використання мовної палітри засобів донесення медичними працівниками терапевтичної інформації, модифікують й контамінують стилі мови, розширюючи їх потенційне застосування. По суті йдеться про процес так званої контамінації стилів, коли ефект увіходження одного стилю в інший дає потенціал для його ширшого функціонування. Міжстильове збагачення відбувається різними мовними засобами й завжди апелює до фонових знань майбутнього реципієнта. Одним з таких лінгвістичних інструментів є фразеологічна одиниця, що, за визначенням «Великого тлумачного словника сучасної української мови», кваліфікується як «усталений зворот, стійке поєднання слів, що виступає в мові як єдиний, неподільний і цілісний за значенням вислів» [Словник, 1548].

Соціальна взаємодія людей інспірує комунікацію найчастіше на рівні побутового або офіційно-ділового стилю, адже сучасні реалії глобалізованого й технологізованого світу обумовлюють потребу спілкування з професійних питань фактично в 24/7, особливо якщо це стосується медичної сфери, де лікар має бути фактично в цілодобовій доступності до пацієнта. При цьому комунікативна взаємодія в процесі професійної діяльності повсякчас перетинається з необхідністю фахового спілкування не лише колег, але й пацієнтів, чия мовна картина світу залежить від їх соціальних, інтелектуальних, моральних, психоемоційних тощо пріоритетів і можливостей. Тому комунікативна культура медичного працівника повсякчас видозмінюється завдяки адаптації до міжособистісного спілкування з широким колом респондентів, лексичній дифузії для зняття мовних перепон. До типу лексики, яка знімає науково-термінологічний бар'єр у спілкуванні, робить його доступнішим і зрозумілішим, вносить флер позитиву й невимушеності в комунікацію між лікарем і пацієнтом чи у професійне середовище галузі охорони здоров'я, відносять фразеологічні одиниці.

Вітчизняний медичний дискурс поки що з обережністю ставиться до використання фразеологізмів навіть на рівні усного спілкування, надаючи перевагу офіційно-діловому чи науковому стилям. Такий традиціоналізм пояснюється консервативними комунікативними практиками, які полягають у термінологійній точності й униканні двозначності у фаховому спілкуванні. Проте саме фразеологічні одиниці дають лікарю арсенал комунікативних інструментів для адекватного, продуктивного й чуйного міжособистісного спілкування з колегами й пацієнтами. Загалом у комунікативному просторі медичного дискурсу фразеологізми виконують низку концептуальних функцій:

1) психотерапевтичну, що допомагає налагодити контакт між лікарем і пацієнтом, створивши атмосферу довіри, позбавленої зайвого офіціозу чи страху;

2) деонтологічно-евфемістичну, коли лікарю доводиться озвучувати пацієнту складний, небезпечний для життя діагноз, то саме доречно вжитий фразеологізм допомагає зняти напруження і стрес, дещо завуалювавши неприємну новину;

3) мовно-мінімізуючу, що полягає в економії мовних засобів, які сприяють ефективній заміні довгих професійно-термінологічних пояснень клінічної картини у колі фахівців на влучний і зрозумілий у медичному середовищі короткий сталий вислів;

4) емоційно-експресивну, яка полягає у використанні в неформальній комунікації медичних працівників фразеологізмів для передачі емоційного ставлення до певної ситуації;

5) ідентифікаційну, що виражається в маркуванні певних ситуацій, знайомих лише в професійно-медичному середовищі, фразеологічною одиницею, що сприяє розумінню приналежності особи до професійної спільноти;

б) етномаркуючу, оскільки відображають у мовленні національно-культурний простір українства, акумульований протягом віків у фразеологічних одиницях, що є унікальним лінгво-генетичним кодом нашого народу, його світогляду, вірувань, звичаїв та традицій.

Попри здавалось би усталеність функціонування фразеологічних одиниць у комунікативній парадигмі медичних працівників (однак не є тотальним і поки все ж таки характеризується спорадичністю), що надає їй особливий професійній семантичній виразності, вітчизняна лінгвістика практично оминає дослідження їх онтологічного статусу в медичній сфері. Зокрема, можемо констатувати відсутність єдино визнаної класифікації фразеологічних одиниць у медичному комунікативному дискурсі. Однією з можливих причин вважаємо багатоаспектність джерел формування корпусу фразеологізмів, що функціонують у медичній комунікації: від латинської етимології до сучасного професійного сленгу лікарів.

Узагальнивши практики використання й експлікації фразеологічних одиниць у медичній комунікації, можемо запропонувати таку класифікаційну систему їх ранжування.

Першу групу складають фразеологічні одиниці, етимологічне ядро яких становить латинські вислови й афоризми. Їх уживання сприймається як ознака корпоративної культури та приналежності до спільноти медичних працівників, де складні концепції передаються й розуміються через місткі фразеологічні сполуки: *лікар лікує, природа оздоровлює* (*medicus curat, natura sanat*), *подібне лікується подібним* (*similia similibus curantur*), насамперед – не зашкодь (*primum non nocere*) та ін. Варто наголосити, що професійна підготовка медичних працівників включає вивчення латинської лексики й термінології, що формує комунікативну культуру майбутнього фахівця з глибокою академічною освітою.

Другу групу становлять фразеологізми термінологічного характеру. Сюди належать фразеологічні одиниці, що мають професійне спрямування й побутують у фаховому середовищі лікарів як клішовані одиниці: *цукровий діабет, кесарів розтин, сліпа кишка, очне яблуко* тощо. Їх семантичне значення настільки абсорбувалося з формою вираження, що вже не сприймається як фразеологічна одиниця, а винятково як номінатив діагнозу чи маніпулятивної (хірургічної) процедури.

Третя група репрезентує фразеологізми сучасного медичного сленгу. Вона також зорієнтована на професійний медичний осередок і використовується зазвичай в умовах лікарні. Завдяки іронічній модальності основна функція цих одиниць полягає в психотерапевтичному впливі на лікарів з метою зняття емоційного стресу в екстремальних умовах роботи: *завести пацієнта* (вивести з коми або з стану клінічної смерті); *грати на гармошці* (робити непрямий масаж серця під час його зупинки), *покласти на стіл* (розпочати оперативне втручання) і т. ін. Дешифрування цих фразеологічних одиниць можливе зазвичай у середовищі фахівців як ознака корпоративної солідарності й професійної клановості.

До четвертої групи входять фразеологічні одиниці номінації анатомії людського тіла чи окремих органів. Їх побутування виходить за межі професійної медичної комунікації й має експресивно-гумористичний характер: *сидіти в печінках, відлягло від серця, як кістка в горлі* тощо. Такі фразеологічні конструкції часто мають метафоричне значення і допомагають надати висловлюванню іронічної чи саркастичної конотації через уявлювану візуалізацію органу чи частини тіла, про яку йдеться.

Основу п'ятої групи складають фразеологізми з анімалістичною семантикою. Їх поява має етимологію візуальної чи поведінкової схожості з тваринним світом й акумулює традиційно народний погляд на фізіологічні особливості людей та специфіку хвороб: *заяча губа* (хейлосхізис), *грудна жаба* (стенокардія), *білочка* (біла гарячка/delirium tremens), *кур'яча сліпота* (геморалопія), *свинка* (епідемічний паротит) тощо. Такі яскраві фразеологічні одиниці не лише слугують комунікативним містком між лікарем і пацієнтом, але й через миттєво зрозумілий образ дають можливість студентам-майбутнім медикам запам'ятати симптоматику тої чи іншої хвороби.

Шосту групу включають фразеологічні одиниці, семантичне ядро яких заякорене в традиційну народну медицину, де слово вважалося не менш дієвим за зілля чи обряд: *як рукою зняло, замовляти зуби* тощо. Основна мета таких фразеологізмів у медичній комунікації – це десакралізація і десенсибілізація почуття страху, переводячи процес лікування з деперсоніфікованої наукової площини в «олюднений», зрозумілий пацієнтові простір.

Осердям сьомої групи фразеологічних одиниць є конструкції з семантичним конструентом граничного стану людського організму «життя - смерть»: *ставити на ноги, подавати ознаки життя, накритися ногами, запити холодною водою, кінці в воду* тощо. Специфічний потенціал цих фразеологічних одиниць, на відміну від попередніх груп, виявляється в прагматично-цілеспрямованому впливі на пацієнта чи його родичів, що не полягає в заспокоєнні чи евфемізації критичності стану. Навпаки: їх призначення – без прикрас стимулювати пацієнта до активної співпраці з лікарем через загострення уваги на боротьбі з недугою. Саме в досягненні ефекту опритомнення пацієнта, енергійної взаємодії з медичним працівником виявляється істинне значення і затребуваність фразеологічних конструкцій подібного типу в професійній медичній комунікації.

До семантичної групи, що репрезентує восьму класифікаційну нішу, зараховують фразеологізми, зміст яких має конотацію летальності, але з обов'язковим характером нумінозного вияву. Сюди належать передовсім фразеологічні одиниці інфернального значеннєвого наповнення: *дихати на ладан, пекельний біль, пече як у пеклі*. Вони описують граничний стан пацієнта, де фізичне страждання нерозривно пов'язане з емоційно-психологічним. Також до цієї семантичної групи належать фразеологізми ієрофанічного значення: *відійти в кращий світ, рай для патологоанатома, царство небесне* та ін. Такі фразеологізми описують ідеалізований вічний спокій як екзистенційний виклик, тому використання в медичній комунікації релігійних образів допомагає лікарям долати стрес через звичні для них культурні коди. Значна частина фразеологічних одиниць цього кластерного сегменту опосередкована ключовою лексемою «душа», що слугує головним евфемізмом для позначення летального результату. Як зазначають С.В. Сорокін та Д.І. Кривенко, «розуміння душі, зумовлене передусім релігійно-філософськими віруваннями спільноти, є багатовимірним і містить аксіологічний (ціннісний), релігійний, філософський, етичний аспекти» [Сорокін, 123]. Звідси експлуатування цього поняття в медичному дискурсі перетворює пацієнта з одиниці об'єкта лікування на одухотворену особистість.

Дев'ята кластерно-семантична група акумулює фразеологічні одиниці архаїчно-етнографічної семантики, що репрезентують застарілі назви хвороб, які вже вкрай рідко зустрічаються в усній комунікації (виняток становить історична медична література): *блукаюча нирка* (опис нефроптозу), *трясця* (опис лихоманки), *золотуха* (опис ексудативного діатезу) тощо. Такі ідіоматичні конструкції допомагають зблизити дві картини світу: професійно-медичну й народно-просторічну, що сприяє поглибленню взаєморозуміння лікаря й пацієнта.

Остання десята група нашої класифікації репрезентує фразеологізми фармацевтичного значеннєвого комплексу: *аптекарська точність, підсолонити нігулку, ефект плацебо* та ін. Залежно від комунікативної ситуації в медичному дискурсі ці ідіоми роблять комунікацію емоційно й емпатійно насиченою, сприяють заспокійливо-позитивній сугестії лікаря як комунікативного лідера в діалозі з пацієнтом.

Сучасний медичний комунікативний дискурс позначений також активною присутністю фразеологічних одиниць, семантика яких позбавлена образного конотативного вияву. Йдеться про фразеологізми, що функціонують не лише на рівні офіційно-ділової номенклатурності, але й у розмовно-побутовому спілкуванні медичних працівників: *молодиша медична сестра, зняти шви, постільний режим, вводити в оману* тощо. Попри здавалось би офіційно-ділову унормованість цих сполук, вони належать до фразеологічних одиниць, оскільки їх лексичні компоненти не можна замінити синонімами без втрати термінологічного змісту, використовуються у мовленні як готові кліше, що не потребують варіативності, означають одне медичне поняття незалежно від кількості слів у фразеологічній структурі. Функціональне навантаження цієї категорії фразеологізмів полягає у точному передаванні інформації, уникненні двозначного потрактування, суб'єктивності, посиленні емоційної нейтральності висловлювання.

Механізм імплементації фразеологічних одиниць у професійній комунікації медичних працівників залежить від ситуативної варіативності контексту. Стратегія комунікативного контакту залежить від етапів взаємодії лікаря й пацієнта: від початку збору анамнезу до діагностики й визначення тактики лікування захворювання. Звідси релевантність використання того чи іншого фразеологізму детермінується як учасниками комунікативного акту (лікар, медична сестра, фармацевт, пацієнт), так і цільовим призначенням його вживання, яка зазвичай полягає у нормалізації психологічного стану хворого задля швидкого й ефективного одужання.

ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

Таким чином, фразеологічні одиниці є невід'ємною частиною медичної комунікації, роблячи її емоційно-експресивною, образною, емпатійною. Використання ідіоматичних висловів виконує місію інформаційної компресії в межах спілкування у професійному медичному середовищі, адже дозволяє фахівцям висловлюватись лаконічно й зрозуміло один для одного. З іншого боку, саме фразеологічні конструкції допомагають гуманізувати процес комунікації лікаря й пацієнта, «олюднити» складні діагнози й налаштувати хворого на одужання.

Наша спроба звести до «спільного знаменника» вест комплекс фразеологізмів медичної семантики, створивши універсальну класифікацію, є лише початком такої роботи, черговим внеском у дослідження

розуміння специфіки й функціонування фразеологічних одиниць у сучасному медичному дискурсі. Перелік семантичних груп, звісно, не є вичерпним і потребує подальшої роботи в аспекті його розширення й значеннево-функціональної аргументації.

Література

1. Боровик І.О., Корильчук Н.І., Творко В.М. Комунікація в медичній галузі: проблеми та підходи. *Український медичний часопис*. 2023. №3 (155). С. 199-121. URL: <https://api.umj.com.ua/wp/wp-content/uploads/2023/06/5282.pdf>
2. Великий тлумачний словник української мови (з дод., допов. та CD) / уклад. і голов. ред. В.Т. Бусел. Київ; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2009. 1736 с.
3. Дудик П.С. Стилістика української мови: навчальний посібник. Київ: Видавничий центр «Академія», 2005. 368 с.
4. Латинські вирази. *Вікіцитати*. URL: https://uk.wikiquote.org/wiki/%D0%9B%D0%B0%D1%82%D0%B8%D0%BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D1%96_%D0%B2%D0%B8%D1%80%D0%B0%D0%B7%D0%B8
5. Литвиненко Н. Дослідження медичного дискурсу у вітчизняному та зарубіжному мовознавстві. *Мовознавство*. 2009. Вип. 17. С. 143-152. URL: <file:///C:/Users/Acer/Downloads/alexi,+17.pdf>
6. Сорокін С.В., Кривенок Д.І. Структура і семантика фразеологізмів з компонентом gönül (душа/серце) у турецькій мові. *Закарпатські філологічні студії*. 2025. Вип. 44. Т.1. С. 122-128.

References

1. Borovyk, I.O., Koryl'chuk, N.I., Tvorco, V.M. (2023). *Komunikatsiya v medychniy haluzi: problemy ta pidkhody* [Communication in the medical field: problems and approaches]. *Ukrayins'kyi medychnyy chasopys*, №3 (155), 199-121. Retrieved from: <https://api.umj.com.ua/wp/wp-content/uploads/2023/06/5282.pdf> [in Ukrainian].
2. *Velykyi tлумachnyy slovnyk ukrayins'koyi movy (z dod., dopov. ta CD)* [Large explanatory dictionary of the Ukrainian language (with addendums, supplements and CD)] / uklad. i holov. red. V.T. Busel. Kyiv; Irpin': VTF «Perun», 2009, 1736 [in Ukrainian].
3. Dudyk, P.S. (2005). *Stylistyka ukrayins'koyi movy* [Stylistics of the Ukrainian language]: navchal'nyy posibnyk. Kyiv: Vydavnychy tsentr «Akademiya», 368 [in Ukrainian].
4. *Latyns'ki vyrazy* [Latin expressions]. *Vikitsyaty*. Retrieved from: https://uk.wikiquote.org/wiki/%D0%9B%D0%B0%D1%82%D0%B8%D0%BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D1%96_%D0%B2%D0%B8%D1%80%D0%B0%D0%B7%D0%B8 [in Ukrainian].
5. Lytvynenko, N. (2009). *Doslidzhennya medychnoho dyskursu u vitychyznyanomu ta zarubizhnomu movoznavstvi* [Research on medical discourse in domestic and foreign linguistics.]. *Movoznavstvo*. Vyp. 17, 143-152. Retrieved from: <file:///C:/Users/Acer/Downloads/alexi,+17.pdf> [in Ukrainian].
6. Sorokin, S.V., Kryvenok, D.I. (2025). *Struktura i semantyka frazeolohizmiv z komponentom gönül (dusha/sertse) u turets'kiy movi* [Structure and semantics of phraseological units with the component gönül (soul/heart) in the Turkish language]. *Zakarpats'ki filolohichni studiyi*. Vyp. 44, T.1, 122-128 [in Ukrainian].